

ה) ראה בקובץ צאנו גליון רכ"ד בשם הגר"ר אהנן האלפרין שליט"א, שמרן הדברי חיים ז"ע אמר דעיקר השמחה בשמחת נשואין הוא ביום האחרון של שבע ברכות, והוסיף בשם זקינו הגה"ק מהר"ש ענגיל זצ"ל וכו' שזה גורם ע"כ, וכן בוויזניץ וסקווירא עושין סעודת שבע ברכות האחרונה יותר בשמחה מכל השבע ברכות, ואומרים שמקובל מחסידים, שאז נפרדים מהאבות שבאו מעולם העליון על השמחה ע"כ.

22) אגדת אבות

יח. חר"כ שבאו מעצמם (צג) למסעדה, לאכול כרגיל לשובע, אין מברכים שם שבע ברכות אף שאוכלים שם עוד אנשים על אותו שלחן, גם לא בסעודות שאין צריכים בהם פנים חדשות לכבוד החר"כ (צד). גם אם באו או הזמנו לאיזה סעודה קבועה שלא הוכנה לכבודם באופן מיוחד, ובין סעודת שמחה כל שהיא או סעודת רשות, אין מברכים (צה). אמנם אם כבואם הוסיפו איזה מאכלים לכבודם (צו) אף שהחר"כ לא אכלו בעצמם (צז) מברכים שבע ברכות. וזאת, אם באו אז

24) אגדת אבות

שנים ושמונים בסעודת משה של חתן וכלה, אי"כ לריכים לזרך שבע ברכות גם כשלא אכל זשר ושתה יין, ולא מלינו זשום פוסק שיאמר שאם לא אכל זשר ושתה יין בסעודת משחה דלא יזכרו ז' ברכות. אי"כ הדרינו לספיקא קמא האם יזכרו בסעודה ז' ברכות כשאין להם כוס לזרך עליו. ואולי י"ל דזכה גם הרמז"ס מודה להר"ש דלא יזכרו זלי כוס. דזשלמא זשעת החופה דאג' אפשר זל"ה"ה משום זכלה זל"ה זכרה חסורה לזעלה, אין הכוס מעכז דדיעבד, אבל זשעת ימי המשחה שאין הזכרות מעכזות השמחה גם הרמז"ס מודה, וז"ע ב). וז כוס חינו מזדיל, ולהרמז"ס נראה דחינו מעכז. אבל זסעודה זשמזכרין שבע ברכות משום שמחה וזחירה זשמוחים זני החופה והזשזשינין והקרואים, כיון שאין שמחה אלא זיון, כדאיתא זגמ"ז פסחים (ק"ט ע"א) שזזמן זזכיהמ"ק קיים אין שמחה אלא זזשר זגחמר וזזחה שלמים וזכלת שם, ועכשיו שאין זכיהמ"ק קיים אין שמחה אלא זיון זגחמר ויין ישמח לזכ זחוש, לכן כיון דאין להם יין לזכא שמחה אין יכולין לזרך.

20) אגדת אבות

ג) מברכין ברכת חתנים בבית חתנים יד) אחר ברכת המזון בכל סעודה וסעודה שאוכלין שם (טו) ואין מברכין ברכה זו (ה) לא עכרים ולא קטנים :

21) אגדת אבות

זשעת סעודה ולימא זשרי זנינו זמ"ס (מס' סופרים פי"ט הי"א) ונהגו לומר זזוקר זרכת חתנים על הכוס זעשרה ופינס חדשות כל ז' אלמא קודם סעודה היו מזכרין אותה לפי שהיו רגילין להמאסף זבית החתן זזוקר וזערז לשמח החתן והכלה והיו מזכרין זע"פ ש"ן אולנין ואנו גם כן זששי וזשעת שהחתן יולא זבית הזכרת

23) אגדת אבות

לשמוח רק דס"ל להז"י דהא זשזמרו זפסחים זזזמן הזורנין לא זזמרי' אין שמחה אלא זזשר הזכוון זזשי דמזד הסזע ישמח הזזשר זח' אולניו. אבל מזד זזמר זיינו מזד הזכל וזדיעת הזרם הז' מעלינו כי זשיזים הזרם חל לנו שהיינו מזיויס על ז' להקריב שלמי שמחה כו' ואין זשום ואין לנו זיזמ"ק ולא זכח והיינו דווקא זיז"ס י"ל כנ"ל. אבל זשזר מקומות דהמזנה לאכול כדי לשמוח זמלנה כגון זפורים זפיר גם הז"י מודה דאין שמחה אלא זזשר ויין כן נראה לפי זפ"ד כזן :

ולזה

זכ"פ זסעודות שקבעו לנו חז"ל כדי לשמוח זמלנה זפיר י"ל כזמר"ס וזפ"ז סעודת זדיון הזן קיל זז' מסעודת זמילה דזמילה הזקבע כדי לשמוח זמזזר זרשי זשכת דף ק"ל וזיו"ד סי' רס"ה זזמנס סעודת זדיון הזן דהזקבע רק לזרשומי זמלמא זיין זכס"ד סי' רס"ט וז"כ לז"פ זכילת זשר זפדיון הזן י"ל דהוי רק זשום זידור זמלנה (וזפ"ז זשיזב קלת זנהג הזולט זשנס זברית זמילה עושין הזסודה זמזכלי זחלב והוא לפי ז"ש הזזום זמ"ק דף ח' דלית ז"י שמחה והכי ק"ל. וזכב יותר לפשות הזחונה זזזמר זן זייזוניס או זביזיו ולמזע זסעודה כל הזאפשי אכל לח להיות ז"ס זעזר וזעשה חלב וז' ישלח זרכה והללחה וזז"ע לכל זביתו זכאות זפשו וזפשו זידיו

25) אגדת אבות

א. מצוה לעשות סעודה בבשר ויין בסעודת שבע ברכות, ואם אין להם בשר ויין יכולים לזרך ברכת חתנים בלעדם א).

26) אגדת אבות

עובדא הוי בסעודת משחה של חתן וכלה אחרי חופתו, ולפי שהחתן מתענה ביום חופתו, כידוע, לכן אחרי החופה כשגמר תעניתו שתה קפה עם חלב יותר מכדי הרגלו, וגם מאכילת מזונות לא משך ידו, ולכן אח"כ כשנכנס אל הקהל באולם השתמט מליטול ידיו להסעודה, וגם אני השתתפתי בהמשחה הג"ל, וכששמעתי דבר זה בצנצה במוחי שאולי כיון שהחתן אינו נוטל ידיו ואיננו משתתף עם הסעודה, אולי לא נחשב הסעודה כסעודת חו"כ, ולא יוכלו לזרך שבע ברכות, ותיכף יעצתי להחתן שכן יטול ידיו ויאכל רק כזית פת עם כוס מיץ, וזמילא יצאנו מכל ספק.

אחר מספר ימים מצאת בעז"ה שכוונתי בזה לדעתו

שוב הגידו לי שהגאון זמבוטשטאטש באה"ע נגע בזדוננו, ואומר שכיון שכל המטובים סועדים לכב' החתן והכלה לפיכך שפיר זחשב סעודת חו"כ ומברכים ז"ב, אני עדיין לא זפזשתי בדברי הגאון הג"י, ואיד זיה"י מי יבוא אחר המלך שלמה הג"ל שאוסר לזרך

27) אגדת אבות

לכתחילה צריך החתן להשתתף בסעודה על ידי אכילת פת. אמנם בדיעבד אף אם לא טעם כלל ורק היסב שם ז'

28) אגדת אבות

רבנן מברכין ברכת חתנים בבית חתנים

29) אגדת אבות

י י כח) י"א שאם החתן יוצא מחופתו אפי' כלתו עמו והולכים לאכול בבית אחר יג אין אומרים שם ברכת יד) חתנים (טז) כט) והים כשדעתו לחזור אח"כ לחופתו אבל אם הולך לנמרי לבית אחר וכל החבורה עמו ונעשה אותו בית עיקר גם שם נקרא חופה ומברכין ברכת חתנים וכן לפעמים

30) אגדת אבות

מברכים שבע ברכות אלא כשהיו ג' תנאים הנד': סעודה שעושים בבית החתן עצמו, כשיש שם עשרה אנשים, ושתי פנים חדשות ונראה להלן בדין פנים חדשות בשבת. אבל שלא בבית חתנים אין לזרך אלא ברכת אשר ברא

31) אגדת אבות

שאלה: מה הדין בסעודה בשבעת ימי המשחה, במקום שהחתן הוא מבני ספרד, האם יכולים ליתן לכן אשכנז לזרך השבע ברכות שלא בבית חתנים.

תשובה: אם אין החתן נוהג לזרך ז' ברכות אלא בביתו, אין יכול בן אשכנז (או כל אחד אחר) לזרך שם ברכת חתנים.